

Opponencia

Juhász Nagy Eszter **Közösségi ház és művelődési központ, Miskolc – Avas észak** című diplomatervéhez
BME Urbanisztika tanszék 2011. június

Juhász Nagy Eszter nem egy valós feladatot választott magának diplomatervéhez. Egy számára kedves területen, az avasi pincesor értékeinek feltárására kitalált egy új funkciót, és megtervezte az azt befoglaló épületegyüttest.

A tervet már első ránézésre áthatja az egységes, igényes gondolati és építészeti kialakítás, és a környezethez való illeszkedés kiemelkedő érzékenysége. Ez az érzékenység megnyilvánul a terv terepadottságokhoz, az épített környezethez, a telekhasználathoz való viszonyában.

Jól megválasztott területre készült a diplomaterv: a lakott és hobbi célra használt területek határán, a meglévő beépítés hézagait pótolja ki, összeköttetést biztosít, és a környék épületállományának egyik értékes elemét, egy műemlék pince épületet is integrál a programba.

A pincesor négy szintjének összekötésével alakít ki egy rehabilitációs és terápiás közösségi funkciócsoportot. A funkcióválasztás nem turisztikai célú, az új kapcsolati rendszer célja hogy használhatóbbá, átjárhatóbbá tegye a tágabb környezetet, és újra hasznosítson egy értékes épületet.

A négy szinten elhelyezkedő négy területet nagy szintkülönbségek választják el, a közösségi központot a jelölt helyesen négy funkcionális egységre osztja.

Jól elválasztható az adminisztráció és a műhelyépület funkciója, de a másik két területen kissé tisztázatlannak érzem a felosztást: a bemutatóterem a nagy szintkülönbség miatt a kívántnál jobban elválik az eladással foglalkozó adminisztratív bloktól, a műemléképületben kialakított terápiás központ pedig mintha megduplázná a legalsó szinten már meglévő oktatási funkciót. A műhely és az étkező a legtávolabbi szinteken helyezkednek el, ez megnehezíti a mindennapi használhatóságot.

A külső forgalom jelenléte az egyes egységekben szintén kérdéseket vet fel bennem: nem gondolkozik turisztikai útvonalban, mégis minden szinten megjelennek a látogatók számára nyitott funkciók: hiányzik az a differenciáltság, amely megkülönböztet a rehabilitációban résztvevők számára zártan, védetten kialakított egységeket.

Kérdés: Milyen elvek határozták meg az épületegyüttes funkcionális - működésbeli tagolását? Részletezze az itt folyó munka és a mindennapok menetét!

A tömegformálást és a homlokzatképzést is az érzékenység és a visszafogottság jellemzi, és ez erősíti az amúgy meghatározó telepítést. A közvetlen környezetben keres formai előképeket, és következetesen elválasztja a fő- és mellékfunkciók magas- ill. lapostetős elemeit, amely a környezetével harmonikussá teszi az együttest. A homlokzatok egységes egyszínű felülete szintén jó választás az intenzív természeti adottságok között.

Az egész tervet áthatja az érzékenység és a tapintat, a környezet és a tervezett funkció, valamint a műemlék épület iránt. Ez a tapintat azonban úgy érzem egyes pontokon túlzóvá válik, különösen a műemlék pinceépület esetében: funkcionális bizonytalanságot eredményez, és az épület belső tereiben a természetes szellőzés és a bevilágítás elégtelenségét okozza. A jelöltet ezekben az esetekben bátorságra biztatom.

Juhász Nagy Eszter diplomaterve egy izgalmas környezetet tár fel, legfőbb értékének tartom az épületegyüttes egységes színvonalú, igényes építészeti kialakítását és a funkcionális és az épített környezethez való érzékeny illeszkedését. Az erős telepítési koncepció, és a visszafogott tömeg- és homlokzatképzés környezetével harmonikus kortárs épületegyüttest hoz létre. Jó grafikai érzékkel, egységes, magas színvonalon kidolgozott terveket látunk magunk előtt.

A diplomatervet elfogadásra javaslom.

Simon Viktória DLA

Budapest, 2011. június 21.